

BAD-SLIPPERS

(A slip of the disc)

Een klucht in twee bedrijven

door

JOHN GRAHAM

vertaling

Corné Jones

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BAD-SLIPPERS – A SLIP OF THE DISC** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN GRAHAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Sally van der Heuvel

Peter Raven

Meneer Blater

Leonard van der Heuvel

Dokter Klaassens

Annabelle

Evelien

DECOR:

Het zonnige appartement van Sally en Leonard van der Heuvel. Het toneel is een compositie van twee kamers en de hal.

DE ZITKAMER:

normaal gemeubileerd met een televisie en een piano, die voor het raam staat.

DE BADKAMER:

Smal en klein, maar wel attractief. Er staat een klein bad in het midden geplaatst, een toilet, een saunacabine, handdoekrekje, er hangt een douche- of badgordijn en alles wat er nog verder in kan staan of hangen.

DE HAL:

De hal is tussen de badkamer en de zitkamer in. Er staat een tafeltje, waarop ongeopende post ligt en een transistorradio staat. Aan iedere zijde van het tafeltje staat een stoel. Ook staat er een klein tafeltje, waarop een telefoon en een telefoongids. De voordeur is aan de achterzijde van de hal, de overige deuren in de hal leiden naar de keuken, badkamer, zitkamer en de slaapkamer.

OPMERKING:

De attachékoffers van dokter Klaassens, pianostemmer Blater en stewardess Annabelle zijn identiek. Er kunnen natuurlijk ook actetassen, koffertjes of tassen worden gebruikt, als ze maar identiek zijn.

EERSTE BEDRIJF

Het doek gaat op. Na even horen we de stem van Peter uit de slaapkamer.

PETER (*in slaapkamer*): Van jou houden? Ja, natuurlijk hou ik van jou. (*komt op uit de slaapkamer, gaat zitkamer in. Peter is een knappe man, die weinig humor bezit. Hij denkt van zichzelf, dat hij er nog uit ziet als een 35-jarige. Hij draagt alleen een boxershort en heeft een lange broek in zijn hand. Terwijl hij zijn horloge omdoet, roept hij richting slaapkamer*) Ik hou echt van je. Wat kan ik zeggen? Het spijt me, dat is alles. (*hij drukt op een knop van de t.v.*) Ik had niet zo veel moeten drinken bij de lunch.

SALLY (*in slaapkamer*): Wat?

PETER (*roepend*): De NOS-lunch. Whisky, wijn en daarna brandy. (*doet zijn lange broek aan. Sally komt op vanuit slaapkamer, ze draagt een roze kimono. Ze is begin twintig en zeer attractief. Ze heeft Peter's overhemd mee genomen*)

SALLY: Ze zeggen, dat whisky je vrolijk maakt en brandy maakt je...

PETER (*grijpt naar zijn rug*): Aah!

SALLY: Wat is er?

PETER: Mijn rug weer.

SALLY: Is dat alles? Iedereen heeft rugklachten.

PETER: Wat bedoel je met "Iedereen heeft rugklachten?" (*Peter pakt zijn overhemd van Sally en trekt deze aan*)

SALLY: Napoleon had ook rugklachten.

PETER: Maagklachten. Napoleon werd geplaagd door zijn maag.

SALLY: Nou... Casanova dan. Die had een slechte rug.

PETER: En je weet wat dat betekent. (*is nu aan het "zappen" met de afstandsbediening van de t.v.*) Je televisie werkt niet.

SALLY: Nee, hij doet het niet... Net als iemand anders.

PETER: Sally... Ik heb me verontschuldigd. Laten we het een andere keer doen, goed?

SALLY: Ik weet het niet, Peter.

PETER: Het heeft maanden geduurd, voordat je besloten had het deze middag te doen.

SALLY: Er is vanmiddag niets gebeurd. Hoe dan ook, ik haat het om leugens te moeten vertellen.

PETER: Het zijn geen leugens. Alleen maar kleine onwaarheden, dat is alles.

SALLY: Ik heb Leonard verteld, dat ik op visite ging bij mijn zuster in Broek op Langedijk.

PETER: Broek op Langedijk? Klinkt als een gevaarlijke plaats voor vrouwen. Laten we een nieuwe afspraak maken.

SALLY: Ik denk niet, dat het een goed idee is. Leonard zal binnen enkele dagen terug zijn uit de Verenigde Staten.

(Peter heeft zijn actetas geopend en haalt er een zwarte agenda uit)

PETER: Laat me eens kijken in mijn zwarte boek. Morgenmiddag zit ik vast aan Mary Withuizen.

SALLY: Wat?

PETER: Ze wil in mijn programma verschijnen. Wat denk je van donderdag? Ik ben dan vrij van drie tot ongeveer vier uur. Wat dacht je van kwart voor vier?

SALLY: Peter... De stekker zat niet in het stopcontact. *(ze steekt de stekker in de wandcontactdoos)* Kom, je zei dat je je programma niet wilde missen.

PETER: Dat wil ik ook niet. *(kijkt op zijn horloge)* We kunnen nog net het einde zien. *(beiden kijken nu naar de t.v. Daarop verschijnt Peter, die de hand van een niet te zien persoon schudt)*

PETER op TV: "Dank u heel hartelijk. Tot ziens en de Heer is met u, dominee Mudde."

SALLY: Oh... Je hebt een dubbele kin!

PETER: Ssst! Dat komt door het studiolicht.

PETER op TV: "En, zoals ik er steeds op wijs in mijn programma, de moraal is de ruggegraat van onze beschaving."

SALLY *(lacht)*: De wat?

PETER op TV: "De ruggegraat. Dus zeg ik tot u, mevrouw Droogkorst uit Appingedam, het mag misschien afgezaagd klinken, maar uw taak als vrouw en moeder is even belangrijk als die van een burgemeester, of zelfs als van de Minister-President. Misschien wel belangrijker. Vergeet die andere man in uw leven. Als ik een wijze spreuk mag gebruiken: "Bezwijk niet voor de verleiding!"

SALLY: Die wijze spreuk had jij niet mogen gebruiken!

PETER: Ssst!

PETER op TV: "Laat u niet meeslepen door zijn sportauto en zijn mooie praatjes. Onthoud, een gelukkig gezin is duurzaam... eh... Een duurzaam gezin is gelukkig. Dat was het laatste, waar we vandaag tijd voor hadden. Maar ik ben morgen weer terug, op dezelfde tijd en dezelfde zender. Dus stuur alstublieft uw moeilijkheden, uw problemen of uw zorgen naar mij, Peter Raven... "Het uur met Peter Raven." Tot kijk, let op u zelf, maar vooral op anderen. De Heer is met u." *(Sally zet de t.v. uit)*

PETER: Het leek er inderdaad op, dat ik een dubbele kin had.

SALLY: De camera kan niet liegen.

PETER: Die ene stond niet goed opgesteld. Het is de schuld van de regisseur. Hij is een idioot. Een pooier in een lichtpaars angora truitje! De ijdelheid van die man is.... *(vangt nu zijn spiegelbeeld in de spiegel op de piano)* ...ongelofelijk. Ik heb een dubbele kin.

SALLY: Peter...

PETER: Ja?

SALLY: Denk je echt, dat ik geschikt ben voor jouw programma? Je hebt gezegd, dat ik fotogeniek ben.

PETER: Wat zei ik dat je was? Oh ja. Ja, je bent zeker geschikt en... eh... fotogeniek.

SALLY: Het moet fantastisch zijn, om kerkliederen te zingen in jouw programma.

PETER: Kerk...? Het is geen religieus programma, meer een TV-rubriek voor persoonlijke problemen en ik zorg voor...

SALLY: De problemen?

PETER: Het advies. Oh, je zult heel duidelijk in beeld zijn.

SALLY: Het betekent zo veel voor me, Peter.

PETER: Ik weet het. Daarom heb ik die auditie voor je geregeld. Maar dat is alleen maar een formaliteit natuurlijk. *(Peter buigt voorover, om zijn agenda in zijn actetas te stoppen, plotseling kreunt hij weer)* Aaaaah! Weer mijn rug. Kan weleens spit zijn.

SALLY: Ga recht op staan.

PETER: Dat kan ik niet.

SALLY: Probeer het.

PETER: Ik probeer het ook.

SALLY: Nog meer. *(Peter blijft gebogen staan)*

PETER: Zo kan ik niet naar die NOS-vergadering toe.

SALLY: Ze zien je al aan komen. *(lacht)*

PETER: Het is niet grappig! Ik kan niet te laat komen.

SALLY: Het kwam zo maar in me op.

PETER: Sally! Waar zijn mijn sokken, schat?

SALLY: Onder het bed, waar je ze zo uitbundig onder hebt gesmeten. Maar je had dat maar beter niet kunnen doen met jouw rug. *(er wordt op de voordeur geklopt. Peter en Sally staan als verstijfd)*

PETER *(na een pauze)*: Wie is dat?

SALLY: Ik ben niet paranomaal begaafd! Waarschijnlijk de huismeester. *(plotseling staat Peter recht overeind)*

PETER: De huismeester! Ik zag hem naar me staren, toen ik binnen kwam.

SALLY: Dat verbaast me niets.... Met je kraag van je jasje omhoog, je zonnebril op en die belachelijke sjaal om je oren, neus en mond geknoopt.

PETER: Ik moet nu eenmaal voorzichtig zijn, Sally.

SALLY (*imiteert hem*): Ik moet nu eenmaal voorzichtig zijn.

PETER (*kust haar*): Het is een soort van vermomming. (*weer wordt er op de voordeur geklopt*) Zie, dat je van hem af komt. Misschien heeft hij me wel herkend!

Peter gaat terug naar de slaapkamer en sluit de deur. Sally gaat naar de voordeur en opent deze. Meneer Blater, een vinnige maffe pianostemmer staat voor de deur. Hij is blind en heeft een bril met donkere glazen. Verder heeft hij een rood/witte stok en een attachékoffer.

SALLY: Goedemiddag.

BLATER: Nummer zeven? Mevrouw van der Heuvel? Ik ben de pianostemmer.

SALLY: Oh... Ik ben helemaal vergeten, dat ik iemand had gevraagd om de piano te stemmen. Gewoonlijk doet meneer Rijkers dat altijd.

BLATER: Meneer Rijkers is op vakantie.

SALLY: Oh.

BLATER (*loopt naar binnen*): Blater is de naam.

SALLY: Het probleem is, meneer Blater, dat het niet erg gelegen komt, tenminste niet op dit moment.

BLATER: Niet erg gelegen? Ze zeiden tegen me, dat het zeer dringend was. Meneer Rijkers zei, dat u een auditie had. "Heeft een feilloos spelende piano nodig", zei hij.

SALLY: Dat is waar.. maar ziet u...

BLATER: Ik ben speciaal deze kant opgekomen. Ik heb drie overstappen moeten maken met de metro en een sarcastische chauffeur op de bus.

SALLY: Ik weet niet, wat ik zeggen moet...

BLATER: Oh, bewaart uw sympathie, ik ben er aan gewend. Normaal hadden ze hoogstaande chauffeurs op bus 159, maar het is hard achteruit gegaan, net als andere dingen, vandaag de dag.

SALLY: U heeft een behoorlijke reis achter de rug.

BLATER: Een reis? Het was een pelgrimstocht! Piano's zijn mijn eten en drinken.

SALLY: Zal ik uw arm nemen?

BLATER: Dank u.

SALLY: Er is daar een klein opstapje.

BLATER: Levensgevaarlijk die kleine opstapjes. (*Sally brengt hem naar de zitkamer*) Ik heb zo net de piano gestemd van de Commissaris van de Koningin.

SALLY: Echt?

BLATER: In een schandalige conditie. Ze hebben alleen maar een piano om hun status hoog te houden.

SALLY: Dit is de zitkamer... voorzichtig. Er staat hier een stoel en dit is de piano. Het krukje staat nu voor u.

BLATER: Is het een ronde?

SALLY: Ja.

Meneer Blater gaat er wijdbeens boven staan en gaat vervolgens zitten, plaatst zijn attachékoffer op de grond. Hij strekt zijn armen en zijn handen gaan eerst over de piano heen, voordat hij de klep opent en Sally net op tijd de spiegel heeft weg gehaald.

SALLY: Ho!

BLATER: Wat is er aan de hand?

SALLY: Dit is geen dag, waarop alles mee zit.

BLATER: Hoewel ik niet bijgelovig ben, klop ik altijd eerst op hout. Meneer Rijkers vertelde mij over u. U bent 'n sopraan?

SALLY: Ja, ik heb vrij veel werk met de "St. Pancras Palestina Singers."

BLATER (*speelt een paar noten*): Ze doen heel goed werk. Rijkers vertelde me over hun goede werk. Ziekenhuizen, liefdadigheidsinstellingen, oude mensen, jonge mensen. (*hij ontmantelt de piano*)

SALLY: Kan ik u ergens mee helpen?

BLATER: Ik kan het blindelings vinden. Ik ben een artiest. Er zijn er nog maar een paar van ons. Niemand bezit nog enige klasse. Het verval slaat toe. En wat de moraal betreft... de moraliteit is nergens meer te vinden. (*Sally, die hielp met het ontmantelen, laat een stuk vallen*) Is alles goed met u?

SALLY: Oh ja.... Dank u.

BLATER: U en uw zangers zijn duidelijke uitzonderingen. Meneer Rijkers zei, dat jullie eigenlijk de "St. Pancras Palestina Angels" zouden moeten heten.

SALLY: Oh, nu gaat u veel te ver.

BLATER: De dingen die deze dagen gebeuren... Sodom.

SALLY: Neemt u mij niet kwalijk.

BLATER: Sodom en Gomorrah. Zo ver is het met ons gekomen.

SALLY: Oh, nu gaat u echt veel te ver. (*Sally pakt het deksel van de piano en legt het nerveus ergens neer*) Ik leg het deksel hier neer, meneer Blater, tegen de stoel.

BLATER: Dank u. Heeft u op de televisie gezongen?

SALLY: Nog niet. Maar ik heb iemand ontmoet, die veel invloed heeft en heel belangrijk bij de televisie is. Hij beloofde me precies vandaag, dat

hij heel gauw een overeenkomst met de NOS voor me zou regelen.
(pauze) Als alles goed gaat tenminste.

BLATER: We kunnen wel iets fatsoenlijks gebruiken op de televisie. Mijn mening is, dat het nog eens tot de ondergang leidt door die morale verdorvenheid. De ondergang. Iemand zal er toch wat aan moeten doen.

SALLY: Wilt u misschien iets drinken?

BLATER: Dank u. Ik heb zelfs geen tijd voor mijn lunch gehad.

SALLY (loopt weg): Ik zal koffie voor u maken. (Sally gaat naar de keuken)

BLATER: Dank u, maar... (met zijn schoenen in de hand komt Peter gekleed uit de slaapkamer. Hij en Sally lopen tegen elkaar aan bij de voordeur. Meneer Blater loopt naar de zitkamerdeur, opent deze en roept) Mevrouw van der Heuvel? Ik heb liever thee, als u het niet erg vindt.

SALLY: Thee, meneer Blater? Natuurlijk.

Blater keert terug naar de piano, opent zijn koffertje, haalt er zijn stemvork uit en sluit weer zijn koffertje. Sally gaat de keuken in. In de badkamer zet Peter zijn schoenen op de grond, maar wanneer hij naar voren buigt, geeft hij een schreeuw van de pijn.

PETER: Aa! God! Aah! (Sally komt uit de keuken en rent de badkamer in) Ik zit in de problemen. Ik heb nu ischias.

SALLY: Ik dacht, dat je zei, dat het spit was.

PETER: Dat is allemaal hetzelfde. Heet water helpt misschien.

SALLY: Ik zal een kopje voor je maken.

PETER: Niet om te drinken! Om er in te liggen.

SALLY: Heb je dan tijd? Hoe zit het met je vergadering?

PETER: Dacht je soms, dat ik er rollend heen kan. Vijf minuten in heet water zal genoeg zijn.

SALLY: Probeer overeind te komen. Je lijkt wel op mijn vader na een spelletje golf. (Peter staat weer recht op) Zo beter?

PETER: Nee. Ik word liever niet vergeleken met je vader. Wie was dat in de zitkamer?

SALLY: Alleen maar de pianostemmer, maak je niet zo druk, Peter. Hij denkt, dat ik alleen ben.

PETER: Weet je het zeker? Ik wil mijn carrière niet op het spel zetten. En ik wil mijn huwelijk niet saboteren. Bekijk het vanuit mijn positie.

SALLY: Ik wil mijn huwelijk niet op het spel zetten. Bekijk het vanuit mijn positie.

PETER: Precies... Jij bent het, waar ik steeds om denk. Maar ik moet

mijn image beschermen. Vorige week noemden ze mij nog "Sint Peter" bij de KRO. *(Sally doet de kraan van het bad open)*

SALLY: Ja, het is precies goed zo.

PETER: Er vijf minuten in en mijn rug is weer als nieuw.

SALLY: Ik hoop, dat je gelijk hebt.

PETER: Ik kan er niet languit in liggen!

SALLY: Het spijt me, dat het zo klein is. Maar het is de enige badkuip die we hebben. Ga er met gebogen knieën in liggen. We moesten een klein bad nemen, om ruimte te hebben voor de sauna. Het was Leonard's idee. *(doet het water uit)*

PETER: Dat kan ik me voorstellen. Luister, jij prachtige meid van me. Waarom gaan we niet samen weg, als de TV-series voorbij zijn?

SALLY: Ik weet het niet. *(Blater slaat een noot aan, spant een snaar)*

PETER: Ik kijk wel in mijn zwarte boekje, of ik volgende maand vrij ben.

SALLY: Nee Peter, één ding tegelijk. Ga het bad in.

PETER: We kunnen ergens heen, waar niemand mij herkent. Er is vast wel iets.

SALLY: Ik zal er over nadenken. Ik moet me nu gaan aankleden en wat te drinken maken voor meneer Blater.

PETER: Meneer wie?

SALLY *(loopt weg)*: Meneer Rijkers is met vakantie.

PETER: Oh. *(schrikt)* Heb je nu een vreemde in huis?

Peter kleedt zich verder uit, hij staat achter een scherm. Sally heeft de badkamer verlaten en gaat de slaapkamer in. Meneer Blater slaat een akkoord, kijkt ontevreden, opent zijn koffertje en haalt er een kippenpoot uit. Na een hap, voelt hij zich schuldig en verschuilt zich achter de piano om verder te eten. Peter gaat het bad in, beschermt zijn lichaam met een handdoek. Sally komt uit de slaapkamer, draagt nu een roze shirt en een spijkerbroek. Ze gaat de zitkamer in, maar kan meneer Blater niet zien achter de piano.

SALLY: Meneer Blater?

BLATER *(verschijnt)*: Mevrouw van der Heuvel. Ah, ja.

SALLY: Ik heb het water op gezet.

BLATER: Dank u.

SALLY: Alles goed?

BLATER: U moet een beurt hebben, mevrouw van de Heuvel.

SALLY: Wat zei U!

BLATER: Uw piano moet een beurt hebben, mevrouw.

SALLY: Oh. Het is minstens zes maanden geleden, dat meneer Rijkers hier was.

BLATER: Hij vertelde me, dat uw man piloot is.

SALLY: Ja. Leonard is een piloot.

BLATER: Moet een spannend leven zijn.

SALLY: De KLM is niet de Koninklijke Luchtmacht. Het is meer routinewerk. Leonard verveelt zich soms rot.

BLATER: Ik ben persoonlijk nog nooit in een vliegtuig geweest. Als onze lieve Heer gewild had dat we zouden vliegen, dan had hij ons wel vleugeltjes gegeven in plaats van armen. Of zo iets. Het lijkt me wel leuk, om uw man te ontmoeten en met hem over zijn ervaringen te praten.

SALLY: Hij is vandaag naar Amerika toe.

BLATER: En terug vliegt hij op Schiphol aan?

SALLY: Excuseer me, ik zal uw koffie halen.

BLATER: Als u het niet erg vindt, heb ik nog steeds liever thee.

SALLY: Hoe wilt u het hebben?

BLATER: Maakt me echt niets uit. Op z'n Indisch, niet te sterk, twee schepjes suiker, eerst de melk er in en bij voorkeur in een beker. (*een doordringende gil klinkt van Peter uit de badkamer, Sally staat als verstijfd*) Hé. Is dat uw echtgenoot soms?

SALLY (*schrikt*): Wat? Mijn echtgenoot?

BLATER: Schreeuwend... hoorde u dat niet?

SALLY: Nu u het zegt, ik hoorde iets... ja.

Sally vertrekt, Blater pakt het half afgekloven kippenpootje uit zijn jaszak en stopt het in zijn koffertje. Hij gaat terug om de piano te stemmen. Peter ligt languit in het bad, zijn knieën gebogen en kreunend. Sally komt de badkamer in.

SALLY: Wat is hier allemaal aan de hand?

PETER: Ik kan me niet bewegen!

SALLY: Wat bedoel je?

PETER: Wat denk jij, dat ik bedoel? Als ik zeg, dat ik me niet kan bewegen, dan kan ik mij niet bewegen.

SALLY: Ssst! (*ze sluit de deur*) Dat is toch geen reden, om te gaan schreeuwen?

PETER: Ik zit vast... het is mijn rug... ik zit klem.

SALLY: Klem?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto